

Uniosceptyczna patriotyczna koncepcja Stanisława Papieża, Piotra Döerre'go

Dr Marek Mariusz Tytko – UJ KRAKÓW

Ur. 1967, dr n. hum. w zakresie pedagogiki, mgr historii sztuki, specjalista informacji naukowej, nauczyciel akademicki Uniwersytetu Jagiellońskiego, członek Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie, Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego, Polskiego Towarzystwa Informacji Naukowej, Stowarzyszenia Archiwistów Polskich oraz Środkowoeuropejskiego Towarzystwa Filozofii Wychowania – Central European Philosophy of Education Society (CEUPES), prezes Fundacji Naukowej Katolików „Eschaton” w Krakowie, redaktor naczelny „Religious and Sacred Poetry: An International Quarterly of Religion, Culture and Education”, redaktor tematyczny w zakresie pedagogiki w czasopismach „Wychowawca. Miesięcznik Nauczycieli i Wychowawców Katolickich” oraz „Sowiniec. Półrocznik Centrum Dokumentacji Czynu Niepodległościowego”, autor opublikowanych haseł m.in. w „Powszechnej Encyklopedii Filozofii”, „Encyklopedii Filozofii Polskiej”, „Polskim Słowniku Biograficznym”, „Słowniku metod, technik i form pracy socjalnej, opiekuńczej i terapeutycznej”. Mieszka w Krakowie. E-mail publiczny: marek.mariusz.tytko@uj.edu.pl

Temat wskazany w tytule nie doczekał się dotąd pełnego opracowania, choć istnieją przyczynkarskie opracowania o zbliżonej tematyce¹. Celem niniejszego artykułu jest uzupełnienie tej białej plamy w polskiej humanistyce, tj. przedstawienie uniosceptycznej koncepcji patriotyzmu u Stanisława Papieża (ur. 1965) i Piotra Döerre'go (ur. 1973) w zakresie wojny cywilizacji, marginalizacji Polski, ideologizacja państwa). Tekst powstał w oparciu o historiograficzną metodę analizy dokumentu.

Krakowski Klub „Fides et Ratio”, reprezentowany przez Stanisława Papieża i Piotra Döerre'go, krakowskich polityków wypracował koncepcję uniosceptycznego modelu patriotyzmu², która wymaga dalszego opisu, analizy i wyjaśnienia ze zrozumieniem w ramach ujęcia pedagogiczno-społecznego. Niniejsze studium próbuje ww. lukę badawczą w podanym zakresie w dalszym ciągu wypełnić, nawiązując do poprzednich publikacji, pokazując kolejne zagadnienia z tym tematem związane.

¹ Marek Mariusz Tytko, *Uniosceptyczna koncepcja patriotyzmu „Fides et Ratio” (Stanisława Papieża i Piotra Döerre'go)*, „Pedagogika Katolicka”, r. 2013, nr 2 (13), s. 25-41; tenże, *Uniosceptyczna koncepcja patriotyzmu Stanisława Papieża i Piotra Döerre'go : (suwerenność, naród, państwo)*, „Pedagogika Katolicka”, r. 2014, nr 1 (14), s. 85-106; tenże, *Uniosceptyczna koncepcja patriotyzmu u Stanisława Papieża i Piotra Döerre'go : (prawo unijne a biurokracja, Niemcy i kolonizacja Polski)*, „Pedagogika Katolicka”, 2014, nr 2 (15), s. 47-70.

² Na temat patriotyzmu zob. np.: Tytko Marek Mariusz, *Modele polskiego patriotyzmu (1990-2010). Wybrane zagadnienia*, „Pedagogia Ojcostwa. Katolicki Przegląd Społeczno-Prawno-Pedagogiczny. Czasopismo Instytutu Medycznego im. Jana Pawła II w Szczecinie”, r. 4: 2013, nr 2(7), s. 41-61. Tytko Marek Mariusz, *Teoria patriotyzmu i terminologia patriotologiczna (pedagogika kultury narodowej)*, „Pedagogia Ojcostwa. Katolicki Przegląd Społeczno-Prawno-Pedagogiczny. Czasopismo Instytutu Medycznego im. Jana Pawła II w Szczecinie”, r. 4: 2013, nr 1 (6), s. 213-223.

Dla przypomnienia należy stwierdzić, że Piotr Döerre (1973-) i Stanisław Papież³ (1965-), bliscy ideowo Romanowi Dmowskiemu⁴ i koncepcjom Narodowej Demokracji, są współautorami informacyjnej publikacji edukacyjnej, którą tu w kolejnych fragmentach opisano i zanalizowano. Krakowski Klub „Fides et Ratio” w ramach akcji o nazwie: „Zawsze Polska» Kampania antyunijna” przygotował w dwóch różnych wersjach⁵ książkę autorstwa ww. P. Döerre’go i S. Papieża pt. *101 powodów, dla których Polska nie powinna wchodzić do Unii Europejskiej* (2002, dodruk 2003), wydaną później w Krakowie w postaci okrojonej w formie o połowę krótszej broszury (2003) pt. *Unia? Nie, dziękuję! 101 powodów, dla których Polska nie powinna wchodzić do Unii Europejskiej (wersja skrócona)*⁶.

Tu zaprezentowano kolejne, wybrane, ale istotne zagadnienia, cytując (dla dowodu) teksty⁷. Powtórzyć trzeba, że realistyczna, demokratyczna, chrześcijańska (katolicka) koncepcja narodowa przejawia się w owych tekstach poprzez np. traktowanie narodu jako jedynego suwerena, a państwa jako narzędzie służącego narodowi (brak tu totalitarnej koncepcji narodu służącego państwu). Widać także w tekstach owych autorów obiektywną i realistyczną koncepcję cywilizacji i religii, pozytywny nacjonalizm kulturowy, patriotyzm, cnoty obywatelskie, umiłowanie Ojczyzny i Kościoła Rzymskokatolickiego.

³ Papież Stanisław, *Zapiski niepoprawnego politycznie widza (wybór publicystyki)*, Inicjatywa wydawnicza A. M. D. G. [Ad Maiorem Dei Gloriam], Klub Stowarzyszenie „Fides et Ratio”, Kraków 2005, s. 36; Papież Stanisław, *Posel Stanisław Papież. Oświadczenia poselskie*, Inicjatywa wydawnicza A. M. D. G. [Ad Maiorem Dei Gloriam], Kraków 2007, b. n. s. [s. 38]; Gondek Aleksandra, Kopf Irena, Majkrzak Henryk, ks. dr, Papież Stanisław, Robaczewski Arkadiusz, *O naprawę polskiej szkoły*, wybór i redakcja: Irena Kopf, Stanisław Papież, wyd. Klub Fides et Ratio, Liga Polskich Rodzin, Inicjatywa Wydawnicza A. M. D. G. [Ad Maiorem Dei Gloriam], Kraków 2005, s. 50, seria: „Zeszyty Edukacyjne”, nr 1. Papież Stanisław, *O edukacji w trzecim tysiącleciu*, [w:] Gondek Aleksandra, Kopf Irena, Majkrzak Henryk, ks. dr, Papież Stanisław, Robaczewski Arkadiusz, *O naprawę polskiej szkoły*, wybór i redakcja: Irena Kopf, Stanisław Papież, wyd. Klub Fides et Ratio, Liga Polskich Rodzin, Inicjatywa Wydawnicza A. M. D. G. [Ad Maiorem Dei Gloriam], Kraków 2005, s. 9-15, seria: „Zeszyty Edukacyjne”, nr 1.

⁴ Na temat teoretyków narodowych i literatury przedmiotu — patrz m. in.: R. Polak, *Dmowski Roman*, [w:] *Powszechna Encyklopedia Filozofii*, t. 2, Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu, Lublin 2001, s. 609-611, bibliogr., R. Dmowski, *Nasz patriotyzm*, Kraków 1893; R. Dmowski, *Nasz patryotyzm : podstawy programu współczesnej polityki narodowej*, [S.l. : s.n.], 1893, ss. 28; R. Dmowski, *Nasz patriotyzm*, Wydawnictwo Narodowe „Chrobry”, 1983, ss. [2], 15, [1]. [wydawnictwo II obiegu]; R. Dmowski, *Mysli nowoczesnego Polaka*, Lwów 1904, K. Stępień, *Doboszyński Adam Władysław*, [w:] *Powszechna Encyklopedia Filozofii*, t. 2, Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu, Lublin 2001, s. 611-614, bibliogr.; Bielecki Tadeusz, *W szkole Dmowskiego. Szkice i wspomnienia*, Polska Fundacja Kulturalna, Londyn 1968, s. 318, indeks.

⁵ Döerre Piotr, Papież Stanisław, *101 powodów dla których Polska nie powinna wchodzić do Unii Europejskiej*, wyd. 1 (dodruk), wyd. Klub „Fides et Ratio”, Kraków 2003, s. 96, przypisy; Döerre Piotr, Papież Stanisław, *Unia? Nie, dziękuję! 101 powodów, dla których Polska nie powinna wchodzić do Unii Europejskiej (wersja skrócona)*, wyd. „Zawsze Polska” Kampania Antyunijna, Kraków 2003, s. 48, przypisy.

⁶ Döerre Piotr, Papież Stanisław, *Unia? Nie, dziękuję! 101 powodów, dla których Polska nie powinna wchodzić do Unii Europejskiej (wersja skrócona)*, wyd. „Zawsze Polska” Kampania Antyunijna, [Klub „Fides et Ratio”], Kraków 2003, s. 48.

⁷ W niniejszym studium przyjęto zasadę, że cytaty źródłowe, pochodzące ze wszystkich tekstów obcych, przytoczonych *in extenso*, jeśli zostały skrócone, zostały zaopatrzone przez autora niniejszego artykułu w znak trzech kropek w okrągłym nawiasie (...); natomiast wszelkie dopowiedzenia pochodzące od autora niniejszego artykułu ujęto w klamry [nawiasy] kwadratowe: [], ale już bez osobnego dopisku wewnątrz nawiasów, że wspomniane dopiski są dodatkiem odautorskim do cytowanego tekstu źródłowego. **Pogrubienia** w cytatach pochodzą z cytowanych dokumentów źródłowych, o ile nie zaznaczono inaczej poprzez osobną informację w nawiasie kwadratowym o treści wprowadzenia wtórnego pogrubienia, wytłuszczenia: „[podkreśl. — M. M. T.]”.

tolickiego, myśl na temat dobra wspólnego (Polski), przez co przejawiają się elementy wychowania patriotycznego, modelu patriotyzmu pronarodowego. Poniższa prezentacja następnych (oznaczonych kolejnymi numerami) argumentów (racji), dotąd niezanalizowanych w poprzednich artykułach.

S. Papież i P. Dörre (2003) zwrócili uwagę także na bezradność UE wobec faktu współczesnych wojen lokalnych w Europie, np. w Jugosławii. Dodać należy tu informację o bezradności UE wobec wojen prowadzonych przez Rosję np. w Gruzji czy w Czeczenii, wszak ta ostatnia nigdy nie zgłosiła swego akcesu do Rosji, ZSRS czy do Federacji Rosyjskiej, a mimo to jest traktowana jako część składowa Rosji, na zasadzie zaboru, okupacji czy imperialnego podboju kolonialnego, *de facto* jako kolonia rosyjska i stan ten jest akceptowany przez UE pod przymusem tzw. „bata energetycznego”: rosyjski gaz i ropa pełnią istotną funkcję w imperialnej polityce zagranicznej Rosji, to oczywiste. Podobne milczenie zachowuje UE wobec faktu podbicia przez Rosję i Związek Sowiecki kilkudziesięciu narodów Syberii. Kilkadziesiąt narodów syberyjskich nadal znajduje się pod kolonialnym panowaniem imperialnej Rosji, a z ich bogactw naturalnych wyłączne korzyści czerpie kolonizator — Rosja, a nie prawowici właściciele — podbite narody Syberii, które traktowane są gorzej, niż Indianie w Ameryce, bo nie mają nawet własnych rezerwatów. UE milczy na temat łamania praw narodów syberyjskich i kaukaskich przez Rosję⁸. W 2014 r. nastąpiła inwazja Rosji na Ukrainę (włączenie Krymu do Rosji) oraz faktycznie zajęcie dużej części Okręgu Donieckiego (tzw. Donbasu) oraz Ługańskiego. Reakcja Unii Europejskiej – symboliczna, pod dyktando Niemiec i Francji – w zasadzie bezradna wobec oczywistej agresji Rosji (wojna hybrydowa na Ukrainie).

⁸ Przykładem sztucznej ‘jedności’ imperialnej był ZSRS pod hegemonią Rosjan, początkowo ‘jednoczący’ siłą 104 narody w swoich granicach. Obecnie w Federacji Rosyjskiej, czyli prawnym spadkobiercy ZSRS, jest o kilkanaście lub nawet o kilkadziesiąt narodów, grup etnicznych, mniej, wskutek ich zagłady, chodzi o tzw. syberyjski holocaust narodów w okresie komunizmu. Do dziś Rosja jest największym imperium kolonialnym, które się jeszcze nie rozpadło, a panuje nad ziemią zagrabioną około innym stu narodom, głównie na Syberii, czerpie korzyści z cudzych bogactw naturalnych, np. ropy, gazu, rud metali, przynależnych, na mocy prawa przyrodzonego, do tychże autochtonicznych narodów. Narody te nie mają nic do powiedzenia w imperium, są pozbawione głosu, a dyktatorska władza publiczna nie liczy się faktycznie z ich zdaniem jako mniejszościami narodowymi. Narodami, mniejszościami narodowymi, znajdującymi się pod władzą imperium rosyjskiego są, według spisu z 1989 r., z okresu późnego ZSRS, m. in.: Abazyjczycy, Adygejczycy, Agulowie, Ałtajowie (Turcy ałtajscy), Awarowie, Azerowie, Bałkarzy, Baszkirzy, Białorusini, Bułgarzy, Buriaci, Chakasi, Cyganie, Czeczeni, Czerkiesi, Czuwasze, Dargijczycy, Estończycy, Finowie, Gagauzi, Grecy, Gruzini, Ingusze, Jakuci, Kabardyjczycy, Kałmucy, Karaczajowie, Karelowie, Kazachowie, Kirgizi, Komi-Periaci, Komi-Zyrianie, Koreańczycy, Kumycy, Lakowie, Lezginie, Litwini, Łotyśze, Maryjczycy, Mołdawianie, Mordwini, Niemcy (wołżańscy - w większości obecnie już wyjechali, głównie do Niemiec), Nogajowie, Ormianie, Osetyjczycy, Polacy, Rutulowie, Szorowie, Tabasaranowie, Tadžycy, Tatarzy (krymscy), Tatowie, Turkmeni, Tuwińczycy, Udmurci, Ukraińcy, Uzbeki, Wępsowie, Żydzi oraz ponadto ok. 26 narodów Północy czy grup etnicznych od Laponii po Aleuty. Wykaz narodowości i grup etnicznych wg: *Nowa encyklopedia Powszechna PWN*, Wydawnictwo Naukowe 1996, t. 5, s. 577. W Rosji mniejszości narodowe nie mają *de facto* takich praw, jak mniejszości narodowe w Europie Zachodniej, chodzi o różnicę cywilizacji: tu łaćkańska, tam postbizantyńska. Ile osób z mniejszości narodowej uległo planowej rusyfikacji? Ile narodów, mniejszości narodowych czy grup etnicznych uległo w ZSRS planowej zagładzie? Jaki los spotkał np. Czukczów, Ewenków, Neńców? Jakie procesy zmian tożsamości i podmiotowości zachodzą wśród milionów osób wchodzących w skład mniejszości narodowych w Rosji? O tym się nie mówi w pedagogice polskiej, tego się bliżej nie bada. Ponadto częstokroć zaszyły tu zmiany nieodwracalne (zagłada narodu czy grupy etnicznej).

Tak wygląda antynarodowa polityka UE, licząca się tylko i wyłącznie z siłą gospodarczą i militarną, mająca narody podbite za nic. Koncepcja Polski jako faktycznego (gospodarczego i politycznego) kondominium rosyjsko-niemieckiego jest rzeczywistością realizowaną. Koncepcja kondominium jest wymierzona przeciwko państwom Międzymorza, czyli przeciwko państwom tzw. 'ABC' – czyli znajdującym się pomiędzy Adriatykiem, Bałtykiem i Morzem Czarnym. Koncepcja kondominium jest w istocie wymierzona przeciwko tzw. uwspółcześnionej koncepcji jagiellońskiej, która ma jednoczyć państwa Międzymorza w jeden silny organizm oparty na współpracy gospodarczej, politycznej, kulturalnej i wojskowej.

P. Dörre i S. Papież (2003) napisali na temat współczesnych wojen w Europie następująco:

„35) **Unia nie poradziła sobie z problemem wojny w Europie. Euroentuzjaści mówią: »Dzięki UE na kontynencie europejskim nie będzie już wojen«.** Tymczasem: W drugiej połowie XX wieku to zepchnięcie Europy na margines światowej polityki i rywalizacja ZSRR [ZSRS] i USA zapewniały pokój w Europie. Unia [Europejska] nie poradziła sobie z żadną z trwających w jej [Unii Europejskiej] granicach wojen domowych: w Irlandii Północnej i w Kraju Basków, a do tego pokazała swoją niezgrabność w przypadku konfliktu tłącego się przez 10 lat w jej [Unii Europejskiej] najbliższym sąsiedztwie, w Jugosławii. Kraje Unii [Europejskiej] wydają tylko 1,7 procenta]. PKB na obronę. A przecież, jak przewidują specjaliści w dziedzinie stosunków międzynarodowych, XXI wiek będzie epoką poważnych konfliktów międzywilizacyjnych⁹. Siłą rzeczy, muszą one [konflikty międzywilizacyjne] zaistnieć również na kontynencie europejskim, na którego terytorium krzyżują się wpływy różnych kręgów cywilizacyjnych”¹⁰.

W kontekście przewidywań Samuela H. Huntingtona na temat wybuchu wojny między cywilizacjami w Europie, P. Dörre i S. Papież wskazali (2003) także na możliwość wojny domowej na tle religijnym i cywilizacyjnym w krajach Europy Zachodniej, tzn. w krajach Unii Europejskiej, pomiędzy muzułmańskimi Arabami zamieszkałymi w UE a laickimi państwami Zachodu. Z kontekstu wynika, że potencjalnie chodziłoby m. in. o kraje takie jak: Belgia, Dania, Francja, Hiszpania, Holandia, Niemcy, Wielka Brytania, Szwecja, Włochy, czyli o kraje z dużym procentowo odsetkiem muzułmańskich Arabów. Chodziłoby zatem o przewidywanie unioeuropejsko-arabskiego, wewnętrznego konfliktu zbrojnego, partyzanckiego jak wynika z zarysowanych konturów potencjalnej wojny domowej z Arabami zamieszkującymi UE.

W 2015 r. ma miejsce potencjalne preludium do tego wydarzenia w postaci masowej, wielomilionowej imigracji, głównie młodych mężczyzn-muzułmanów z Bliskiego Wschodu do Unii Europejskiej pod pretekstem uchodźstwa z terenów objętych wojnami (np. Syrii). Dziennie od wielu miesięcy przybywa do Niemiec ok. 10 tys. owych „uchodźców” (imigrantów), przy czym szacuje się, że ok. 90 % tych jakoby uchodźców

⁹ Autorzy wypowiedzi powołali się na: Huntington Samuel H., *Zderzenie cywilizacji i nowy kształt ładu światowego*, przełożyła [z ang.] Hanna Jankowska, Warszawskie Wydawnictwo Literackie Muza, Warszawa 2001, s. 13-15 i nn.

¹⁰ Dörre P., Papież S., *Unia? Nie, dziękuję...*, dz. cyt., tamże, s. 20.

nie posiada jakiegokolwiek dokumentu tożsamości, zatem równie dobrze mogą tu masowo przenikać do UE terroryści z tzw. Państwa Islamskiego (ISIS), wrogiemu cywilizacji chrześcijańskiej, toczącego wojnę z chrześcijaństwem (dżihad). Kontrwywiady państw UE są tu bezradne, skoro nawet najlepiej zorientowany na Bliskim Wschodzie wywiad Izraela – nie jest w stanie zweryfikować owych „uchodźców” (w trzech czwartych młodych mężczyzn w wieku poborowym), „no name” lub przybywających do UE pod fałszywą tożsamością (nowy paszport iracki można kupić bez problemu w Turcji za 2000 dolarów, o czym donosiła prasa).

Trudno obecnie przesądzić, jaki faktyczny scenariusz zostanie zrealizowany w całym XXI wieku w Europie, czy wybuchnie konflikt cywilizacji islamu z cywilizacją euroatlantycką (dawną - łacińską)? Jakie konflikty międzynarodowe (między narodami) wewnątrz UE wybuchną, a jakim zdoła się zapobiec? Czy demograficznie muzułmanie zwyciężą w Europie i powstaną dzięki temu zamiast państw demokratycznych – islamskie kalifaty z koranicznym prawem szariatu – np. Kalifat Francji, Kalifat Niemiec, Kalifat Wielkiej Brytanii, Kalifat Szwecji, Kalifat Holandii, Kalifat Belgii, Kalifat Hiszpanii, Kalifat Portugalii, Kalifat Włoch itd.?

Poglądy narodowców (np. Macieja Giertycha z LPR, europośla 2004-2009) o wojnie cywilizacji były silnie zwalczane przez urzędników UE, np. organizowane przez niego wystawy na ten temat, ogłaszane broszury, wygłaszane sądy w Parlamencie UE. Wprowadzono w UE specjalny zapis prawny o tzw. ‘mowie nienawiści’ i ‘ksenofobii’ celem ścigania osób o niepoprawnych poglądach politycznych. Po tzw. ‘arabskiej wiosnie’ z 2011 r., wywołanej przez (czy rzeczywiście były) państwa kolonialne: Francję, Włochy, Wielką Brytanię i USA - rozwój wypadków na Bliskim Wschodzie trudny jest obecnie do jednoznacznego przewidzenia. Będzie to zależne od tego, na ile radykalne ugrupowania islamskie zdobędą władzę w islamskich krajach Północnej Afryki i na Bliskim Wschodzie i jak się ułożą relacje UE z tymi krajami. Póki co – arabska wiosna dała wyłącznie negatywne skutki dla Europejczyków (destabilizacja regionu, wzrost terroryzmu, powstanie Państwa Islamskiego, wojna, uchodźcy – rzeczywisci oraz imigranci ekonomiczni i najeżdźcy islamscy (islamiści - dżihadyści podszywający pod uchodźców).

Symptomatyczne jest to, że np. Niemcy storpedowały zamiar darmowego rozdania 25 milionów egzemplarzy Koranu drukowanego po niemiecku w RFN (2012), motywując to powiązaniem radykalnych islamistów z terrorystami. W istocie jednak wyszło co innego – nie dopuszczono do potencjalnej muzułmanizacji (islamizacji) częściowo zateizowanej, postchrześcijańskiej nacji niemieckiej. Misje muzułmańskie (finansowane przez Arabię Saudyjską) zostały chwilowo powstrzymane. W 2015 r. kanclerz Angela Merkel zaprosiła jednak muzułmanów do Niemiec. Szacuje się, że ok. 30-40 milionów ludzi z Bliskiego Wschodu pragnie wtargnąć do UE, przy czym tylko wg szacunków z 2015 r. do Niemiec ma przyjechać w najbliższym czasie ok. 1,5 miliona osób (głównie muzułmanów) z Bliskiego Wschodu i Północnej Afryki. Przy możliwości sprowadzenia rodzin oraz znając wielką rozrodczość muzułmańską, coraz bliższy staje się dzień, w którym muzułmanie demograficznie będą mogli stanowili większość w Niemczech, Francji itd. rzecz znamienna – bogate kraje rabskie (Arabia Saudyjska, Katar, Kuwejt etc.) odmówiły przyjęcia swoich braci-muzułmanów z Syrii, Iraku czy Afganistanu etc.,

natomiast Władze Arabii Saudyjskiej zadeklarowały w 2015 r., że mogą ze swoich własnych środków wybudować dwieście (sic!) meczetów w Niemczech dla owych „uchodźców” (najeźdźców), co jest jasnym sygnałem, o co chodzi, o podbój Europy przez islam. Pułkownik Muamar Kaddafi zapowiadał wiele lat temu, że islam podbije Europę nie za pomocą wojny, lecz demograficznie, poprzez szybki wzrost populacji arabskiej w Europie. Średnia płodność kobiet muzułmańskich to około 6-10 dzieci (w zależności od kraju) na jedną kobietę. Średnia płodność kobiet w krajach europejskich to ok. 1-2 dzieci na jedną kobietę. Rachunek jest prosty w wyścigu demograficznym. Za kilkadziesiąt lat większość obywateli europejskich państw zachodnich to będą muzułmanie (Arabowie, mieszkańcy Bliskiego wschodu lub Północnej Afryki etc.).

Przy tym nie ma tu różnicy pomiędzy ‘islamistami’ a ‘islamem’. Tu chodzi o wojnę z niewiernymi na wszelkie sposoby (także wojnę demograficzną). Chrześcijanie mają przyjąć i gościć na własny wielomiliardowy koszt bezterminowo muzułmanów w UE (dając ich licznym rodzinom przez całe życie wysokie zasiłki socjalne), natomiast państwa muzułmańskie mogą nadal prześladować chrześcijan u siebie bezkarnie. Islam bynajmniej nie jest religią pokojową, lecz ma wpisaną wojnę z niewiernymi (dżihad) w swoje podstawowe zasady.

Nie ma tu symetryczności, bo np. Arabia Saudyjska od lat skutecznie zwalcza chrześcijaństwo u siebie, posiadanie Biblii jest zakazane pod karą śmierci etc. Czy zakaz rozdawania Koranu we Niemczech to jest skuteczny element zapobiegania ekspansji islamu w UE, a szczególnie w Niemczech? Moim zdaniem, nie. Polityka multi-kulti jest samobójcza dla Europy.

Z powodu dużego przyrostu naturalnego populacji muzułmańskiej (arabskiej, tureckiej) i niskiego poziomu przyrostu nacji niemieckiej, przewiduje się, że ok. 2050 r. połowa obywateli RFN to mogą być muzułmanie (w tym – Arabowie). Pokojowa, demograficzna wojna cywilizacyjna, jeśli zostanie przegrana przez Europejczyków, to na własne życzenie, w imię wolności do aborcji, eutanazji, tzw. „tolerancji”, walki z chrześcijaństwem, w imię określonego, hedonistycznego stylu życia, czyli ujmując rzecz krótko: samobójczej cywilizacji śmierci. Można powiedzieć to dobitniej: w imię ‘cywilizacji samobójstwa’ (proponuję tu taki termin na to zjawisko).

Przy obecnym trendzie imigracyjnym – przyjmowania muzułmanów bez kontroli do UE – może się owa czarna wizja ziścić znacznie wcześniej.

„36) Unii grozi wojna domowa. Euroentuzjaści mówią: »Unia [Europejska] to strefa bezpieczeństwa, przyjaznego współżycia różnych kultur i pokojowego rozwiązywania konfliktów«. Jak jest naprawdę? Europie grożą nie tylko konflikty pomiędzy narodami od wieków ją [Europę] zamieszkującymi, ale również [grozi] znacznie bardziej od nich [konfliktów pomiędzy narodami od wieków zamieszkującymi Europę] realna **wojna domowa z wyznawcami islamu**. Miliony imigrantów, głównie z Algierii, Tunezji i Maroka, które przybyły do Europy, ani myślą zintegrować się z kulturą krajów, w których mieszkają. Arabskie dzielnice w miastach Francji, Wielkiej Brytanii, Niemiec czy nawet Włoch i Hiszpanii już dziś są siedliskiem przestępczości, handlu narkotykami i bazą dla organizacji terrorystycznych islamskich fundamentalistów. Większość ich [arabskich dzielnic] mieszkańców nie ma pracy i nie stara się o nią [pracę], żyjąc z różnego rodzaju

zasiłków. Wywoływane przez ludność muzułmańską zamieszki stają się w niektórych krajach codziennością. **Za kilkanaście lat wrogo nastawieni do Europejczyków muzułmanie stanowić będą 20 procent mieszkańców Francji, niewiele mniej w Wielkiej Brytanii, Holandii, Danii i Szwecji.** Już obecnie w niewielkiej Belgii mieszka ich [muzułmanów] ponad 500 tysięcy, a państwo [belgijskie] utrzymuje tam ponad 300 meczetów”¹¹.

Ogłaszane są publicznie zapowiedzi, że niedługo kilkumilionowa Szwecja stanie się w większości muzułmańska, bo napływ i przyrost ludności muzułmańskiej w stosunku do nikłego przyrostu naturalnego rodzimych Szwedów doprowadzi do powstania faktycznej „Północnej Arabii” na Półwyspie Skandynawskim. Tendencje muzułmanizacyjne (islamizacyjne) są w UE faktem i póki co – nie do odwrócenia, jeśli nie zmieni się polityka UE i państw UE wobec imigrantów. Nauczanie Soboru Watykańskiego II i późniejsze, posoborowe nauczanie Jana Pawła II odnośnie do narodowości i mniejszości narodowych warte jest osobnej uwagi w kontekście rodzącego się konfliktu kulturowego, cywilizacyjnego i religijnego. Na tle soborowego nauczania Kościoła Rzymskokatolickiego i nauczania papieża Jana Pawła II łatwiej można zrozumieć współczesną myśl katolicko-narodową, która roztacza ww. pesymistyczne, katastroficzne, w chwili obecnej już nie tylko potencjalnie, ale coraz bardziej realne, negatywne wizje przyszłości, kończące się wojną domową w UE z muzułmańskimi Arabami. Około 2050 roku (lub nawet wcześniej) owa potencjalność przy niekorzystnym scenariuszu może zostać zaktualizowana, bo, licząc tempo przyrostu demograficznego populacji arabskiej w UE i populacji europejskiej, Arabowie stanowić będą w połowie wieku XXI około połowy ludności takich krajów, jak: Francja, Niemcy, Wielka Brytania, Dania, Szwecja, a wtedy *invocatio Dei*, jak twierdzą niektórzy ironiści, w preambule do Konstytucji europejskiej może być demokratycznie zmienione na sformułowanie: ‘w imię Allaha’, bo UE stanie się w większości populacji najważniejszych państw — muzułmańska.

W kontekście dokonań *Vaticanium Secundum* i nauczania Jana Pawła II można lepiej zrozumieć także katolicko-narodowe poglądy Piotra Döerre’ego i Stanisława Papieża, magistra apologetyki, u początków XXI wieku, wszak obaj ci autorzy wzrastali w okresie posoborowym i w czasie pontyfikatu Jana Pawła II, przejęli różnorakie tezy z nauczania Kościoła Rzymskokatolickiego i po swojemu włączyli je w swój własny system światopoglądowy, co znajduje odbicie w tekstach na tematy narodowe. Żywe zainteresowanie teorią narodu przejawiali także polscy naukowcy, nie jest to zatem tylko domena ideologów czy polityków, ale obszar badawczy nauki, teren penetracji akademickiej w ramach tzw. narodologii czy narodoznawstwa, tj. w ramach nauki o narodzie. Jan Paweł II rozwijał teorię narodu w książce pt. *Pamięć i tożsamość* (2005), której, rzecz jasna, nie mogli znać Piotr Döerre i Stanisław Papież (2003), kiedy wyszła drukiem ich publikacja w duchu narodowym i katolickim, dlatego nie mogli oni uwzględnić późniejszego nauczania papieskiego w kwestii relacji między narodami i mniejszościami narodowymi, a z tymi zagadnieniami mamy do czynienia w przypadku arabskich muzułmanów czy też raczej muzułmańskich Arabów na kontynencie europejskim w XXI wieku, przed którymi to mniejszościami przestrzegali Piotr Döerre i Stanisław Papież (2003).

¹¹ Döerre P., Papież S., *Unia? Nie, dziękuję...*, dz. cyt., tamże, s. 20.

Autorzy (2003) zwrócili także uwagę na marginalizację i peryferyzację Polski po wejściu do UE, a także na odcięcie Polski nową „żelazną” granicą UE od Ukrainy, Rosji i — dodajmy — od Białorusi i innych krajów postsowieckich, np. Kazachstanu, gdzie mieszkają wszak także liczni Polacy, jako autochtoni bądź jako potomkowie zesłańców, ponadto na fakt utraty wielomiliardowych dochodów z cła na granicach m. in. z ościennymi krajami (Rosją, Ukrainą i Białorusią) oraz na potencjalne zagrożenie ze strony imperialnej Rosji, przed którą wcale nie obroni nas UE, bo nie ma takowych możliwości militarnych czy gospodarczych:

„37) **Po wejściu do UE staniemy się przygraniczną prowincją, z wszystkimi tego konsekwencjami, ale bez żadnych zysków. Euroentuzjaści mówią: »Znajdziemy się w granicach cywilizowanego świata«.** Fakty: Polska nadal sama będzie musiała sobie radzić ze strzeżeniem swych granic, a integracja z UE nakłada na nas dodatkowe obowiązki, jak np. konieczność kosztownej modernizacji przejść i systemów kontroli na wschodniej granicy. Poważnie utrudnione zostaną kontakty między Polską a Rosją i [między Polską a] Ukrainą, na czym ucierpią zwłaszcza regiony przygraniczne, w których już z powodu dostosowywania się do wymagań UE zniszczono w poważnym stopniu handel przygraniczny. Równocześnie Polska straci niemal wszystkie korzyści, jakie dają nam granice. Z powodu likwidacji jednych ceł i odprowadzania [w całości] pozostałych [ceł] do Brukseli, tylko w pierwszym roku naszego członkostwa stracimy ok. 1 miliarda euro, czyli 4 mld [miliardy] zł [PLN]. Polacy mieszkający na Wschodzie zostaną odcięci od kraju nową »żelazną kurtyną«. W razie konfliktu zadufanej w sobie Brukseli np. z realizującą na nowo swe imperialne ambicje Rosją, uderzenie może spaść właśnie na Polskę”¹².

Polskość, chrześcijańska polskość, której na tle chrześcijańskiej europejskości właściwą wykładnię dał Jan Paweł II w książce pt. *Pamięć i tożsamość* (2005), była otwarta na wschód, na narody słowiańskie, natomiast w wyniku utworzenia nowej, sztucznej granicy UE, nowej żelaznej kurtyny gospodarczej, kulturalnej i politycznej, biegnącej m.in. na Bugu od 2004 r., kontakty Polski ze wschodnimi sąsiadami zostały administracyjnie poważnie utrudnione przez restrykcyjny system wizowy. W gruncie rzeczy chodzi tu o nowy, sztuczny podział chrześcijańskiej Europy, niekorzystny dla Polski z punktu widzenia historycznego, kulturowego, politycznego i gospodarczego (granica przebiega w poprzek ziem dawnej Rzeczypospolitej Obojga Narodów). Jednocześnie autorzy (2003) zwrócili uwagę na brak możliwości prowadzenia przez Polskę po wstąpieniu do UE samodzielnej polityki imigracyjnej czy azylowej, zastąpionej wspólną polityką imigracyjną i azylową UE, co godzi w interesy narodowe Polski, polską rację narodową i polską rację stanu. Przekonaliśmy się o tym dobitnie np. we wrześniu 2015 r. kiedy to Niemcy i Francja, przy bierności polskojęzycznego, marionetkowego liberalno-lewicowego „rządu” siłą narzuciły Polsce pewne „kwoty” (ilości) uchodźców do obowiązkowego przyjęcia bezterminowego utrzymywania na koszt polskiego podatnika (nie licząc początkowej, symbolicznej subwencji ze wspólnej kasy UE na rzecz ich utrzymania).

¹² Döerre P., Papież S., *Unia? Nie, dziękuję...*, dz. cyt., tamże, s. 20-21.

„38) Nasze granice po wejściu do UE będą otwarte dla wszystkich, także dla tych, których niechętnie widzielibyśmy w Polsce. Euroentuzjaści mówią: »W UE obowiązuje swoboda przemieszczenia się. Można bez problemu pokonywać granice, co jest dużym ułatwieniem np. dla turystów oraz osób pracujących za granicą«. A pomimo to: (...) po wejściu do UE Polska Straż Graniczna na zupełnie innych zasadach będzie musiała strzec 1100 km zewnętrznej granicy Unii [Europejskiej] (...). Co prawda[,] nasi obywatele będą mogli bez żadnej kontroli granicznej jechać z Warszawy do Wenecji, a stamtąd do Lizbony lub Amsterdamu, ale za to również arabski terrorysta, któremu »gościnna« Francja da schronienie i obywatelstwo, będzie mógł bez przeszkód przyjechać do Polski. Granice państwowe to utrudnienia, ale również bezpieczeństwo”¹³.

P. Dörre i Stanisław Papież (2003) wskazali na antynarodową i ponadnarodową funkcję dyscyplinującą Unii Europejskiej, co w kontekście zmasowanej propagandy ksenokratycznej ideologii lewicowo-liberalnej oznaczać może w konsekwencji zwalczanie poglądów narodowych i antyliberalnych metodami administracyjnymi i policyjnymi, podobnie jak to było w okresie Rewolucji Francuskiej. Można tu dodać informację o pierwszym masowym ludobójstwie na Zachodzie — „założycielskiej”, wzorcowej podstawie liberalizmu w Europie — rzezi ok. stu tysięcy antyliberalnych chłopów-katolików w Wandei we Francji przez rewolucjonistów-liberałów francuskich pod koniec XVIII w., aby zrozumieć, czym jest w istocie liberalizm i co nas może czekać w przyszłości, gdyby zrealizowano ponownie w UE owe krwawe wytyczne, płynące ze zbrodniczego, ludobójczego dziedzictwa masońskiego tzw. Wielkiej Liberalnej Rewolucji Francuskiej. Póki co — nic nie wskazuje na to, aby scenariusz UE jako krwawego żandarma liberalizmu miał się zrealizować w całej pełni, ale nie jest jednak wykluczony obok innych wariantów rozwoju sytuacji międzynarodowej, zwłaszcza w zmieniającym się kontekście mużmańskim, arabskim lub chrześcijańskim, zwłaszcza katolickim wewnątrz samej UE.

„39) Wchodząc do UE[,] staniemy się elementem imperialnej polityki ideologów nowego[,] światowego porządku. Euroentuzjaści mówią: »Unia Europejska nie ma żadnych imperialnych ambicji«. Fakty: W przyjętej podczas konferencji w Lacken deklaracji na temat przyszłego kształtu i kierunków rozwoju Unii Europejskiej stwierdzono, że Europa ma w tworzonej właśnie nowym porządku światowym sprawować »rolę mocarstwa mogącego zarówno odegrać stabilizującą rolę w świecie, jak i wskazać drogę dla wielu państw i społeczeństw[«]. Drogą tą ma być system demokratyczny i »wspólne wartości«, do których zaliczono m. in. dziedzictwo Rewolucji Francuskiej — jednej z najstraszliwszych i najbardziej zbrodniczych rewolucji w dziejach ludzkości. Deklaracja ta wskazuje jasno, że Unia Europejska chce wziąć na siebie rolę regionalnego żandarma, stojącego na straży panowania ideologii liberalnej”¹⁴.

Argumenty dwóch eurorealistycznych, eurosceptycznych autorów (2003) nadal pozostają aktualne i warto je brać pod uwagę w dyskusji nad współczesnym kształtem Państwa Polskiego oraz polskiego patriotyzmu i polskiej edukacji patriotycznej w kontekście współczesnych zagrożeń.

¹³ Dörre P., Papież S., *Unia? Nie, dziękuję...*, dz. cyt., tamże, s. 21.

¹⁴ Dörre P., Papież S., *Unia? Nie, dziękuję...*, dz. cyt., tamże, s. 21.

STRESZCZENIE

1. **Celem artykułu** jest pokazanie elementów uniosceptycznej koncepcji patriotyzmu w Polsce na przykładzie wybranych poglądów dwóch krakowskich polityków – Stanisława Papieża (ur. 1965) i Piotra Döerre’go (ur. 1973) z lat 2002-2003. 2. **Metodologia.** Autor posłużył się historiograficzną metodą analizy dokumentu. 3. **Główne wyniki analizy.** Tekst ukazuje argumenty P.Döerre’go i S.Papieża przeciwko wejściu Polski w Unię Europejskiej. To wynika z faktu przyjęcia określonego modelu patriotyzmu polskiego (narodowego opartego o chrześcijańską cywilizację). W tekście analizowane są wybrane kwestie dotyczące wojny cywilizacji, marginalizacji Polski, ideologizacji państwa). Autor omawia racjonalne argumenty na rzecz eurorealizmu (uniosceptycznego patriotyzmu). 4. **Ograniczenia wyników analizy.** Artykuł jest przyczynkiem do dyskusji patriotycznych postaw Polaków w ramach pedagogiki kultury narodowej. Ograniczenia dotyczą odniesienia do uniosceptycznego (eurorealistycznego) modelu patriotyzmu polskiego. 5. **Implikacje praktyczne.** Wyniki analiz można zastosować w dyskusji w polityce polskiej jako racjonalne argumenty na rzecz wzmocnienia kompetencji Państwa Polskiego (kosztem zmniejszenia kompetencji UE) i wzmocnienia patriotyzmu w Polsce (wychowanie patriotyczne). 6. **Implikacje społeczne.** Wyniki analiz odnoszą się do bytu narodowego Polaków i akcentują cel, w którym Polski Naród jest rzeczywistym suwerenem w Polsce. 7. **Oryginalność artykułu (nowa wartość, nowość).** Artykuł pokazuje źródłowo uniosceptyczną, eurorealistyczną wersję modelu patriotyzmu polskiego na przykładzie wybranych fragmentów katolicko-narodowej koncepcji Stanisława Papieża i Piotra Döerre’go (2002-2003), dwóch liderów krakowskiego Klubu „Fides et Ratio”, odnoszących się racjonalnie do wybranych kwestii dotyczących Unii Europejskiej.

SUMMARY

Union-sceptic Idea of Patriotism by Stanislaw Papiez and Piotr Doerre (Civilization War, Marginalization of Poland, Ideologization of the State, Islamization, Anti-Christianity, Civilization of Death – Abortion and Euthanasia)

1. **The goal of this article** jest presentation some elements of Union-skeptical idea of patriotism in Poland, on example selected opinions of two politicians: Stanislaw Papiez (born 1965) and Piotr Döerre (born 1973) from Cracow in the years 2002-2003. 2. **Methodology.** An author used historiographical method for analysis of document. 3. **The main results of analysis.** This text shows arguments (right) used by P.Doerre and S. Papiez against entry Poland to the European Union. It is due to (it stems from) the fact of the adaptation of a particular model of Polish patriotism (national based on Christian civilization). In the text there are analyzed the selected questions concerning civilization war, marginalization of Poland, ideologization of the state. The author discusses the rational arguments in favor of Eurorealism (Union-skeptical patriotism), he is indicating – encouraged by rational arguments – critical of the European Union – national patriotism. He points idea: nation as a sovereign subject, the state as an instrument in the hands of nation. The author describes the problems of Polish patriotism in the twenty-first century, in the context of sovereignty and independence of Polish nation. 4. **Limitations of results**

of analysis. This article is a contribution to the discussion of patriotic attitudes of Poles in the frame of the pedagogy of national culture. Restrictions (limitations) apply to references to Union-skeptical (Eurorealistic) model of Polish patriotism. 5. **Practical implications.** Results of analyzes may be used in the discussion in Polish politics as a rational argument for strengthening the competence of the Polish State (at the reduction of the EU competence) and the strengthening of patriotism in Poland (patriotic education). 6. **Social implications.** The results of analyzes related to the Polish nation and emphasize the purpose for which the Polish nation is the real sovereign in Poland. 7. **The originality of the article (new value, novelty).** The paper shows source-based Union-skeptical, eurorealistic version of the model of Polish patriotism, based on selected parts of the Catholic-national concept by Stanislaus Papież and Peter Doerre (in the years 2002-2003), two leaders of Krakow Club "Fides et Ratio" rationally related to the question of the European Union.

BIBLIOGRAFIA

- Bielecki T., *W szkole Dmowskiego. Szkice i wspomnienia*, Polska Fundacja Kulturalna, Londyn 1968, s. 318.
- Chałas K., Kowalczyk Stanisław, *Wychowanie ku wartościom narodowo-patriotycznym. Elementy teorii i praktyki*, t. 2, *Naród, Ojczyzna, Patriotyzm, Państwo, Pokój*, wyd. Jedność, Lublin - Kielce 2006, ss. 282.
- Chałas K., *Wychowanie ku wartościom w świetle nauczania Jana Pawła II. Elementy teorii i praktyki*, t. 3, *Solidarność, Mądrość, Wspólnota, Wierność, Młodość*, wyd. Jedność, Lublin - Kielce 2006, ss. 358.
- Chałas K., *Wychowanie ku wartościom. Elementy teorii i praktyki*, t. 1, *Godność, wolność, odpowiedzialność, tolerancja*, wyd. Jedność, Lublin - Kielce 2006, ss. 390.
- Chrześcijaństwo a integracja europejska*, oprac. John Sweeney, Jef Van Gerven ; przekł. Hanna Pawlikowska-Gannon, Wydawnictwo WAM, Kraków 1997. Seria Wokół Współczesności (Kraków)
- Czachorowski M., *Aborcyjna aktywność Unii Europejskiej*, „Nasz Dziennik”, z dnia 26 czerwca 2002 r.
- Czachorowski M., *Turystyka aborcyjna a Unia Europejska*, „Nasz Dziennik”, z dnia 12 stycznia 2002 r.
- Deklaracja Biskupów polskich wobec UE*, 21 marca 2002 r. [w:] *Biskupi polscy wobec integracji europejskiej*, „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie), 2002, nr 5, s. 60.
- Deklaracja o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich — Declaratio de Ecclesiae habitudine ad religiones non-christianas (Nostra aetate — Nasz wiek, 1965).*
- Deklaracja o wolności religijnej — Declaratio de libertate religiosa (Dignitatis humanae — Godność ludzka, 1965).*
- Deklaracja o wychowaniu chrześcijańskim — Declaratio de educatione christiana (Gravissimum educationis — Najważniejsze wychowanie, 1964).*
- Dekret o działalności misyjnej Kościoła — Decretum de activitate missionali Ecclesiae (Ad gentes divinitus — Do narodów z boskiego natchnienia, 1965).*

- Dmowski R., *Myśli nowoczesnego Polaka*, wyd. 1. Towarzystwo Wydawnicze, Lwów 1904, ss. XXIV, 217.
- Dmowski R., *Myśli nowoczesnego Polaka*, wyd. 3 powiększone, nakładem Towarzystwa Wydawniczego, H. Altenberg, E. Wende i Spółka, Warszawa-Lwów 1907, ss. [4], XXV, [1], 279.
- Dmowski R., *Nasz patriotyzm*, Kraków 1893.
- Dmowski R., *Nasz patriotyzm*, Wydawnictwo Narodowe „Chrobry”, 1983, ss. [2], 15, [1]. [wydawnictwo II obiegu].
- Dmowski R., *Nasz patryotyzm : podstawy programu współczesnej polityki narodowej*, [S.l. : s.n.], 1893, ss. 28.
- Döerre P, Papież S, *101 powodów dla których Polska nie powinna wchodzić do Unii Europejskiej*, wyd. 1 (dodruk), wyd. Klub „Fides et Ratio”, Kraków 2003, ss. 96.
- Döerre P, Papież S, *Unia? Nie, dziękuję! 101 powodów, dla których Polska nie powinna wchodzić do Unii Europejskiej (wersja skrócona)*, wyd. „Zawsze Polska”. Kampania Antyunijna [Klub „Fides et Ratio”], Kraków 2003, s. 48.
- Encyklopedia nauczania społecznego Jana Pawła II*, pod red. Andrzeja Zwolińskiego; aut. haseł Anna Barcik [et al.], Polskie Wydawnictwo Encyklopedyczne „Polwen”, Radom 2003, ss. 619.
- Europa i Kościół*, red. Helmut Juros, Fundacja Akademii Teologii Katolickiej, Warszawa 1997, s. 255.
- Fragelli N, *Unia Europejska a polityka rodzinna*, [w:] Fragelli Nelson, Laughland John, Mattei Roberto, de, Nowik H., *Unia bez Boga, Unia przeciw ludziom*, red. i oprac. Döerre Piotr i Leszczyńska Małgorzata, wyd. Inicjatywa Wydawnicza A. M. D. G. [Ad Maiorem Dei Gloriam], Kraków 2003, s. 11-14.
- Gondek A, Kopf I, Majkrzak H, Papież S, Robaczewski A, *O naprawę polskiej szkoły*, wybór i redakcja: Irena Kopf, Stanisław Papież, wyd. Klub Fides et Ratio, Liga Polskich Rodzin, Inicjatywa Wydawnicza A.M.D.G. [Ad Maiorem Dei Gloriam], Kraków 2005, ss. 50, seria: „Zeszyty Edukacyjne”, nr 1.
- Gottesman K, *Niepotrzebne zamieszanie*, „Rzeczpospolita”, z dnia 4 lipca 2002 r.
- Gudaniec A, Krąpiec Mieczysław Albert, *Miłość*, [w:] *Powszechna Encyklopedia Filozofii*, t. 7, Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu, Lublin 2006, s. 237-251.
- Hambura S, Muszyński M, *Droga, z której się nie wraca?*, „Rzeczpospolita”, z dnia 20 lutego 2002 r. <http://archiwum.rp.pl/arttykul/374094-Droga-z-ktorej-sie-nie-wraca.html> [dostęp: 11.10.2015].
- Hass L, *Perspektywy wolnomularstwa w Polsce i Europie Środkowo-Wschodniej*, „Wolnomularz Polski”, r. 2: 1994, nr 4, s. 4-5.
- Heydecker J J, Leeb Johannes, *Trzecia Rzesza w świetle Norymbergi. Bilans tysiąclecia*, z niemieckiego przełożył Marek Zeller, Książka i Wiedza, Warszawa 1979, ss. 652, [3].
- Huntington S. H., *Zderzenie cywilizacji i nowy kształt ładu światowego*, przełożyła [z ang.] Hanna Jankowska, Warszawskie Wydawnictwo Literackie Muza, Warszawa 2001, ss. 538, [6] s.
- Ile Boga w Europie*, „Rzeczpospolita”, z dnia 22 maja 2002 r.
- Jan Paweł II, *Wiara i kultura. Dokumenty, przemówienia, homilie*, wybór tekstów i oprac. red. Marian Radwan, Stefan Wylęzek, Teresa Gorzkula, [wyd. 2 i. e. 1], Fundacja Jana Pawła II, Polski Instytut Kultury Chrześcijańskiej, Redakcja Wydawnictw Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Rzym – Lublin 1988, ss. 442.

- Jan Paweł, II, *Pamięć i tożsamość. Rozmowy na przełomie tysiącleci*, „Znak”, Kraków 2005, ss. 173, [3].
- Jaroszyński P, *Patriotyzm*, [w:] *Powszechna Encyklopedia Filozofii*, t. 10, *Suplement*, Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu, Lublin 2009, s. 319-321.
- Kaczmarek K, *Cristiada — meksykańska Wandea*, „Frona. Pismo poświęcone”, r. 6: 1999, nr 15/16, s. 72-93.
- Konstytucja duszpasterska o Kościele w świecie współczesnym — Constitutio pastoralis de Ecclesia in mundo huius temporis (Gaudium et spes — Radość i nadzieja*, 1965).
- Krąpiec M. A., *Dobro wspólne*, [w:] *Powszechna Encyklopedia Filozofii*, t. 2, Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu, Lublin 2001, s. 628-639.
- Ku refleksji*, „Służba Życiu. Zeszyty Problemowe”, numer specjalny, wyd. 5, Kraków 2008, s. 10.
- Maryniarczyk A., *Dobro*, [w:] *Powszechna Encyklopedia Filozofii*, t. 2, Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu, Lublin 2001, s. 614-626.
- Nowa encyklopedia Powszechna PWN*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1996, t. 5.
- Pańpuch Z., *Cnoty i wady*, [w:] *Powszechna Encyklopedia Filozofii*, t. 2, Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu, Lublin 2001, s. 216-231.
- Papież S., *O edukacji w trzecim tysiącleciu*, [w:] Gondek Aleksandra, Kopf Irena, Majkrzak Henryk, ks. dr, Papież Stanisław, Robaczewski Arkadiusz, *O naprawę polskiej szkoły*, wybór i redakcja: Irena Kopf, Stanisław Papież, wyd. Klub Fides et Ratio, Liga Polskich Rodzin, Inicjatywa Wydawnicza A.M.D.G. [Ad Maiorem Dei Gloriam], Kraków 2005, s. 9-15, seria: „Zeszyty Edukacyjne”, nr 1.
- Papież S., *Posel Stanisław Papież. Oświadczenia poselskie*, Inicjatywa wydawnicza A.M.D.G. [Ad Maiorem Dei Gloriam], Kraków 2007, b. n. s. [s. 38].
- Papież S., *Zapiski niepoprawnego politycznie widza (wybór publicystyki)*, Inicjatywa wydawnicza A.M.D.G. [Ad Maiorem Dei Gloriam], Klub Stowarzyszenie „Fides et Ratio”, Kraków 2005, s. 36.
- Pinski J., *Klub Bilderberg. Władcy świata?*, „Najwyższy Czas!”, <http://nczas.com/wazne/klub-bilderberga-wladcy-swiata/> [dostęp: 6.10.2015].
- Polak Ryszard, *Dmowski Roman*, [w:] *Powszechna Encyklopedia Filozofii*, t. 2, Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu, Lublin 2001, s. 609-611.
- Roberts Geoffrey, *W sprawie „artykułu kościelnego” w Układzie Europejskim — Maastricht II*, [w:] *Europa i Kościół*, red. Helmut Juros, Fundacja Akademii Teologii Katolickiej, Warszawa 1997, s. 111-115.
- Sobór Watykański II. Konstytucje. Dekrety. Deklaracje. Tekst polski*, [tł. z łac. ; red. nauk. Julian Groblicki, Eugeniusz Florkowski ; wstęp Karol Wojtyła], wyd. 3, Wydawnictwo Pallotinum, Poznań 1986. ss. 768.
- Stępień K., *Doboszyński Adam Władysław*, [w:] *Powszechna Encyklopedia Filozofii*, t. 2, Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu, Lublin 2001, s. 611-614.
- Szuman S., *Natura, osobowość i charakter człowieka*, [do dr. przygot. Grażyna Czyżewiczowa z domu Szuman, Zofia Skórzyńska], Wydawnictwo Apostolstwa Modlitwy — Księża Jezuci, Kraków 1995, ss. 249, [1].
- Thurston H., T.J., ks., *O masonerii. Przekład z angielskiego*, wyd. F. Mildner and Sons, Londyn 1945, ss. 30.

- Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, Akty podstawowe Unii Europejskiej, załącznik do Dz. U. z 30 kwietnia 2004, nr 90, poz. 864, Tytuł XII (dawny Tytuł IX) *Kultura*, s. 637-638).
- Tytko M. M., *Koncepcja pedagogiki kultury narodowej w odniesieniu do kultur mniejszości narodowych, grup etnicznych i kultur innych narodów (wybrane aspekty)*, „Roczniki Nauk Społecznych”, t. 3 (39): 2011, s. 195-233.
- Tytko M. M., *Koncepcje pedagogiki kultury narodowej wobec kultur mniejszości narodowych i kultur innych narodów*, [w:] *Różne oblicza nacjonalizmów. Polityka - Religia - Etos*, pod red. Bogumiła Grotta, wyd. Nomos, Kraków 2010, s. 515-527.
- Tytko M. M., *Modele polskiego patriotyzmu (1990-2010). Wybrane zagadnienia*, „Pedagogia Ojcostwa. Katolicki Przegląd Społeczno-Prawno-Pedagogiczny. Czasopismo Instytutu Medycznego im. Jana Pawła II w Szczecinie”, r. 4: 2013, nr 2(7), s. 41-61.
- Tytko M. M., *Teoria patriotyzmu i terminologia patriologiczna (pedagogika kultury narodowej)*, „Pedagogia Ojcostwa. Katolicki Przegląd Społeczno-Prawno-Pedagogiczny. Czasopismo Instytutu Medycznego im. Jana Pawła II w Szczecinie”, r. 4: 2013, nr 1 (6), s. 213-223.
- Tytko M. M., *Uniosceptyczna koncepcja patriotyzmu „Fides et Ratio” (Stanisława Papieża i Piotra Döerrego)*, „Pedagogika Katolicka. Czasopismo Katedry Pedagogiki Katolickiej Wydziału Zamiejscowego Nauk o Społeczeństwie KUL w Stalowej Woli”, r. 7: 2013, nr 13, s. 25-41.
- Tytko M. M., *Uniosceptyczna koncepcja patriotyzmu Stanisława Papieża i Piotra Döerre’go : (suwerenność, naród, państwo)*, „Pedagogika Katolicka. Czasopismo Katedry Pedagogiki Katolickiej Wydziału Zamiejscowego Nauk o Społeczeństwie KUL w Stalowej Woli”, r. 2014, nr 1 (14), s. 85-106.
- Tytko M. M., *Uniosceptyczna koncepcja patriotyzmu u Stanisława Papieża i Piotra Döerre’go : (prawo unijne a biurokracja, Niemcy i kolonizacja Polski)*, „Pedagogika Katolicka. Czasopismo Katedry Pedagogiki Katolickiej Wydziału Zamiejscowego Nauk o Społeczeństwie KUL w Stalowej Woli”, 2014, nr 2 (15), s. 47-70.
- Tytko M. M., *Wychowanie patriotyczne w Polsce współczesnej (wybrane zagadnienia)*, „Pedagogia Ojcostwa. Katolicki Przegląd Społeczno-Prawno-Pedagogiczny. Czasopismo Instytutu Medycznego im. Jana Pawła II w Szczecinie”, r. 6: 2015, nr 1 (10), s. 75-114.
- Tytko M. M., *Wychowanie patriotyczne w Polsce XXI wieku*, [w:] *Wartości, rodzina, szkoła. Patriotyzm na co dzień i od święta. Materiały z konferencji na temat edukacji patriotycznej i obywatelskiej. Kraków: 8 czerwca 2010 roku*, pod red. W. Balińskiego, Księgarnia Akademicka, Kraków 2010, s. 45-50.
- Tytko M. M., *Wychowanie patriotyczne w polskiej tradycji niepodległościowej*, [w:] *Pedagogika prewencji. Dzieci, młodzież, rodzina. Praca zbiorowa*, pod redakcją ks. prof. dr hab. Jana Zimnego, Katedra Pedagogiki Katolickiej, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II w Lublinie, Stalowa Wola 2013 s.525-550.
- Ustawa z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży, Dz. U. z 1993 r., nr 17, poz. 78; Dz. U. z 1995 r., nr 66, poz. 334, Dz. U. z 1996 r., nr 139, poz. 646, Dz. U. z 1997 r., nr 141, poz. 943 oraz Dz. U. z 1997 r., nr 157, poz. 1040, Dz. U. z 1999 r., nr 5, poz. 32 i późn, zm.
- Wysocki A. W., *Od Europy chorej – do Europy marzeń: rozmowa z Wielkim Mistrzem Wielkiego Wschodu Francji Gilbertem Abergel*, „Wolnomularz Polski”, r. 3: 1994, nr 3, s. 3-5.